

Ökoiskolai beszámoló 2019-2020-as tanévről

2016. december 10-én vehette át intézményünk az Ökoiskola elismerő címet, amelyet három évre, 2019. december 31-ig használhattunk. A járványhelyzet, oly sok mindenhez hasonlóan, iskolánk ökoiskolai életét is felülírta, így az új pályázati kiírás hiányában még nem dokumentálhattuk hivatalosan, hogy milyen lelkesedéssel és eredményekkel igyekszünk azóta is tanulóinkkal közösen környezettudatosan, energiatakarékosan élni iskolai életünket. Az iskola díszítését azóta is természetes anyagokból, illetve újra felhasznált anyagok segítségével, saját kezűleg állítjuk elő. Eddig még mindig sikerült hanglatossá varázsolni a folyosókat, tantermeket így is.

A szelektív hulladékgyűjtési rendszer bevezetésével csökkenthetjük a hulladékterhet, egyben reméljük, hogy a diákok személete is változik. Szerencsés egybeesés, hogy a helyi hulladékkezelő most ősszel vezette be a minden háztartásnak járó szelektív gyűjtőedényt, így a külön matricázással járó zsákok kihelyezésének (sokak számára macerásnak tűnő) gyakorlata helyett egy sokkal egyszerűbb, praktikusabb módon gyűjthető a még hasznosítható hulladék. Szelektív hulladékgyűjtőink az iskolaépület mindkét szintjén a központi lépcső közelében kaptak helyet, hogy mindenki számára könnyen, gyorsan elérhetőek legyenek. Emellett az iskola udvarán komposztáló is található, melybe a kerti gyakorlati órák során keletkező zöldhulladék mellett a Tankonyhán készülő finomságok főzése, sütése folyamán visszamaradó konyhai zöldség- és gyümölcshéjakat komposztáljuk. A bejáratnál elhelyezett tartóban külön gyűjtjük az akkumulátorokat és elemeket.

A DÖK minden évben megszervezi a papírhulladék kiemelt gyűjtését is, mely hozzájárul tanulóink családjában a tudatosabb hulladékkezeléshez (van, aki egész évben erre gyűjti az újságot).

Mozgásérzékelő lámpákra cseréltük a mosdók előtereinek villanyát, így nem fordulhat elő, hogy a gyerekek elfelejtik lekapcsolni és feleslegesen ég.

A régi padokból, illetve a padláson talált hulladékfából készültek új polcok két terembe is, egyik helyen térelválasztóként, a másikon a Tankonyhán a művészeti oktatásnál az aktuális munkák tárolására szolgálnak. Ugyanitt ecsettartók és egyéb használati tárgyként kelnek új életre ezek az anyagok. Készültek belőle egyszerű játékok is, nagy népszerűségnek örvend a több doboznyi fa dominó elem, mert egész iskolát megmozgató látványosságként óriási képeket szoktunk kirakni belőlük. Fabrikáltunk szövőkereteket is, melyek segítségével elhasználódott babaruhák keltek új életre rongyszőnyegként.

De készültek az intézmény kertjébe, szintén újrahasznosított faanyagból madáretetők, madárodúk, sőt, rovarhotel is. Ezek rendszeres karbantartása és az etetés felügyelete a diákok feladata (megfelelő felügyelet mellett).

Egy évig gondoztuk, szeretgettük a helyi Madárbarát Egyesülettől rajzversenyen nyert sirályka párt, majd iskolánk egyik technikai dolgozójánál találtak otthonra. Ebben az egy évben azonban igyekeztünk minden kényelmet és feltételt maximálisan biztosítani számukra, üde színfoltja volt az aulának a kalitka.

Minden diák csapvizet iszik, saját pohárral rendelkeznek, még az iskolagyümölcsöt időszakosan kiváltó gyümölcslé is (kérésünkre) 5 literes, csappal ellátott aluzsákokban érkezik, és nem szívószálas kis tetra pakkokban. Emellett a folyosón hónapokig szabadon hozzáférhető a kerti munkás osztályok által ősszel, az intézménnyel szerződésben álló almáskertben szedett alma. Ennek tárolása a kerti faépítményben megoldott.

A diákok készítettek a kisebbek fejlesztésére, használt és újrahasznosított természetes anyagokból az udvarra egy mezítlábas tanösvényt is. Ennek karbantartását a készségfejlesztő osztály végzi el.